

LEGISLATIVE SUPPORT OF ACTIVITY OF THE RUSSIAN ORTHODOX CHURCH IN THE FIELD OF THEOLOGICAL EDUCATION IN THE XVIII CENTURY

Tatiana Grigorievna Yerich
Deputy Director Izmail College of Mechanization in Agriculture, Ukraine
erich_tatyana@mail.ru

ABSTRACT

The questions of legislative support activities of Russian Orthodox Church in the field of spiritual education of the XVIII century, the edicts of the tsarist government on expanding the network of spiritual education, unification of periods of study and training programs are analyzed.

One of the first orders of power on questions of spiritual education was published in 1721 the Tsar's manifest confirmed "Charter of spiritual college". In the division of "Matter of bishops" to the questions of organization of spiritual education a point № was devoted 9: "... velmi do vipravleniya tserkvi korisno e tse, schob usyak episkop mav u budinku, abo pri budinku svoemu shkolu, dlya dltey svyaschenitskih, abo v inshih, v nadiyu svyaschenstva viznachenih". In addition, the whole division directly sanctified to the questions of organization of spiritual education in an empire was situated in the same document - "koli netae svitla vchennya, ne mozhna buti dobromu tserkvi povedintsi. Bo vchennya dobre i gruntovne e vsyakoyi koristi, yak vitchizni, tak i tserkvi". Objects that had to be taught in church schools and seminaries were determined in a charter, principles and aims of educating, authority of teachers and school administration registered. Actually this was the first legislative act that regulated the questions of church education in the Russian empire.

Post mortem Peter of I there is some weakening attention to the questions of the education. Desire to unify approaches and principles of primary and middle education from the side of the state, and similarly negligible quantity of teachers and students, resulted in appearance in 1726 governmental order on that control after all existent schools in an empire came true by Sacred Synod.

Thus, spiritual education in the Russian empire XVIII a century was under a strict supervision from the side of the state. During one hundred years the Russian emperors personally controlled becoming and development of spiritually-educational establishments in a country. When society education existed only in an embryonic form, exactly parish schools, theological seminaries and academies made basis of the state educational system.

ЗАКОНОДАТЕЛЬНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ В ОБЛАСТИ ДУХОВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В XVIII

Татьяна Григорьевна Ерич

Измаильский техникум механизации и электрификации сельского хозяйства, заместитель директора по гуманитарному образованию и воспитательной работе, соискатель кафедры всемирной истории Измаильского государственного гуманитарного университета (Украина)

РЕЗЮМЕ

В статье рассматриваются вопросы законодательного обеспечения деятельности Русской православной церкви в области духовного образования на протяжении XVIII века. Анализируются указы царского правительства относительно расширения сети духовных учебных заведений, унификации сроков обучения и учебных программ.

Одно из первых распоряжений власти по вопросам духовного образования было издано в 1721 г. Царский манифест утвердил "Устав духовной коллегии". В разделе "Дела епископов" вопросам организации духовного образования был посвящен пункт № 9: "... вельми ко исправлению церкви полезно есть сие, чтобы всяк епископ имел в доме, или при доме своем школу, для детей священнических, или в прочих, в надежду священства определенных". Кроме того, в этом же документе располагался целый раздел, непосредственно посвященный вопросам организации духовного образования в империи - "когда нет света учения, нельзя быть доброму церкви поведению... ибо учение доброе и основательное есть всякой пользы, как отечества, так и церкви". В уставе определялись предметы, которые необходимо было преподавать в церковных школах и семинариях, прописывались принципы и цели обучения, полномочия учителей и школьной администрации. Фактически это был первый законодательный акт, который регламентировал вопросы церковного образования в Российской империи.

После смерти Петра I наблюдается некоторое ослабление внимания к вопросам образования. Желание унифицировать подходы и принципы начального и среднего образования со стороны государства, а так же незначительное количество учителей и учеников, привели к появлению в 1726 г. правительственного распоряжения, по которому контроль за всеми существующими школами в империи осуществлялся Священным Синодом.

Таким образом, духовное образование в Российской империи XVIII в. находилось под строгим надзором со стороны государства. На протяжении ста лет российские императоры лично контролировали процесс становления и развития духовно-образовательных заведений в стране. В то время, когда светское образование существовало лишь в зародышевой форме, именно приходские школы, духовные семинарии и академии составляли основу государственной образовательной системы.

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ РОСІЙСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ОБЛАСТІ ДУХОВНОГО ОСВІТИ У XVIII

Тетяна Григорівна Еріч

Ізмаїльський технікум механізації та електрифікації сільського господарства, заступник директора з гуманітарної освіти та виховної роботи, здобувач кафедри всесвітньої історії Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Україна)
erich_tatyana@mail.ru

РЕЗЮМЕ

В статті розглядаються питання законодавчого забезпечення діяльності Російської православної церкви в області духовної освіти протягом XVIII століття. Аналізуються укази царського уряду відносно розширення мережі духовних навчальних закладів, уніфікації терміну навчання та навчальних програм.

Одно з перших розпоряджень влади з питань духовної освіти було видано в 1721 р. Царський маніфест затвердив "Статут духовної колегії". У розділі "Справи єпископів" питанням організації духовної освіти був присвячений пункт № 9: "... вельми до виправлення церкви корисно є це, щоб усяк єпископ мав у будинку, або при будинку своєму школу, для дітей священницьких, або в інших, в надію священства визначених". Крім того, в цьому ж документі розташовувався цілий розділ, безпосередньо присвячений питанням організації духовної освіти в імперії, - "коли немає світла вчення, не можна бути доброму церкві поведінці. бо вчення добре і ґрунтовне є всякої користі, як вітчизни, так і церкви". У статуті визначалися предмети, які необхідно було викладати в церковних школах і семінаріях, прописувалися принципи і цілі навчання, повноваження учителів і шкільної адміністрації. Фактично це був перший законодавчий акт, який регламентував питання церковної освіти в Російській імперії.

Після смерті Петра I спостерігається деяке послаблення уваги до питань освіти. Бажання уніфікувати підходи і принципи початкової і середньої освіти з боку держави, а так само незначна кількість учителів і учнів, привели до появи в 1726 р. урядового розпорядження, по якому контроль за усіма існуючими школами в імперії здійснювався Священним Синодом.

Таким чином, духовна освіта в Російській імперії XVIII ст. знаходилася під строгим наглядом з боку держави. Упродовж ста років російські імператори особисто контролювали процес становлення і розвитку духовно-освітніх закладів в країні. В той час, коли світська освіта існувала лише в зародковій формі, саме приходські школи, духовні семінарії і академії складали основу державної освітньої системи.